

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกควรจะมีใจในการอ่านและรับฟังข่าวของงานรับใช้ เพราะความจริงและความกระตือรือร้นของลูกจะเพิ่มขึ้นด้วยสิ่งนี้และความคิดเกี่ยวกับวิธีการทำงานรับใช้จะปรากฏออกมา
- คำถาม:** ในยุคบรรจบพบกันพ่อไม่ได้ให้ความสุขแก่ลูก แต่พ่อแสดงหนทางไปสู่ความสุขแก่ลูก สิ่งนี้เป็นอย่างไร?
- คำตอบ:** เพราะทุกคนคือลูกของพ่อ หากพ่อจะให้ความสุขกับลูกหนึ่งคน นั่นก็จะไม่ถูกต้อง ลูกๆ จะได้รับส่วนแบ่งที่ถูกต้องจากพ่อทางร่างกายของพวกเขา พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดไม่ได้แจกจ่ายส่วนแบ่งใดๆ แต่ท่านแสดงหนทางไปสู่ความสุข ผู้ที่ทำตามหนทางนั้นและทำความเพียรพยายามก็จะได้รับสถานภาพที่สูง ลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายาม ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามของลูก

โอมซานติ ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อเล่นมูรลี(ขลุ่ย) มีการส่งมูรลีให้กับทุกคน ข่าวของผู้ที่ศึกษามูรลีและทำงานรับใช้ก็ได้ตีพิมพ์ในวารสาร ในเวลานี้ลูกๆ เหล่านั้นที่อ่านวารสารก็สามารถที่จะมาเพื่อรู้ข่าวของงานรับใช้ของทุกศูนย์ งานรับใช้กำลังเกิดขึ้นในสถานที่นั้นๆ ผู้ที่ไม่อ่านข่าวเหล่านั้นก็จะไม่รู้ข่าวใดๆ และพวกเขาก็จะไม่ทำความเพียรพยายาม เมื่อลูกได้ยินข่าวของงานรับใช้ สิ่งนั้นก็จะเข้าไปอยู่ในหัวใจของลูกที่ลูกต้องการที่จะทำงานรับใช้ประเภทนั้นด้วยเช่นกัน โดยการอ่านวารสารลูกสามารถที่จะมาเพื่อที่รู้ว่าพี่น้องหญิงชายของลูกกำลังทำงานรับใช้มากมายเพียงใด ลูกๆ เข้าใจว่ายิ่งลูกทำงานรับใช้มากเท่าไร ลูกก็จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงมากเท่านั้น ดังนั้นวารสารก็สามารถให้ลูกมีความกระตือรือร้นต่องานรับใช้วารสารนั้นไม่ได้ทำขึ้นมาโดยที่ไม่มีวัตถุประสงค์ใดๆ ผู้ที่ไม่ได้อ่านวารสารเหล่านั้นก็คิดว่าสิ่งเหล่านั้นไม่มีประโยชน์ บางคนพูดว่าพวกเขาไม่สามารถอ่านหรือเขียนได้ อ้อ! ผู้คนก็ไปเพื่อรับฟังรามายณะ ภควัด กิตะ ฯลฯ และดังนั้นลูกควรที่จะฟังข่าวงานรับใช้ด้วยเช่นกัน ไม่เช่นนั้นแล้วความกระตือรือร้นต่องานรับใช้ของลูกก็จะไม่เพิ่มขึ้น งานรับใช้ที่เกิดขึ้นในสถานที่นั้นสถานที่นี่ หากลูกมีความสนใจ ลูกก็สามารถจะขอให้บางคนอ่านให้ลูกฟังได้ จะต้องมีลูกๆ ในศูนย์หลายแห่งที่ไม่อ่านวารสารนั้นเลย มีลูกๆ มากมายที่ไม่ได้ทำงานรับใช้แม้แต่บ่อย และดังนั้นพวกเขาจึงประกาศสิทธิในสถานภาพตามนั้น ลูกๆ เข้าใจว่าอาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้นมา และลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกจะสอบตกหากลูกไม่ใส่ใจต่อการศึกษาเล่าเรียนทุกสิ่งขึ้นอยู่กับว่าลูกศึกษาเล่าเรียนมากเพียงใดในขณะนี้ ยิ่งลูกศึกษาและสอนผู้อื่นมากเท่าไร ตัวลูกเองก็จะได้รับประโยชน์มากเท่านั้น มีลูกมากมายที่ไม่ได้แม้แต่จะคิดถึงการอ่านวารสาร พวกเขาจึงประกาศสิทธิในสถานภาพที่มีค่าไม่กี่สตางค์เท่านั้น ที่นั่นลูกจะไม่มีความคิดว่าใครบางคนไม่ทำความเพียรพยายามและเหตุนี้เองเขาจึงได้รับสถานภาพนั้น ไม่เลย เป็นที่ที่สติปัญญามีประเด็นของกรรมและกรรมที่เป็นบาป พ่ออธิบายแก่ลูกในยุคบรรจบพบกันของทุกๆ วงจร ผู้ที่ไม่เข้าใจก็เป็นเหมือนกับผู้ที่สติปัญญาเป็นหิน ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกมีสติปัญญาที่ไม่บริสุทธิ์ และมีเปอร์เซ็นต์ในสิ่งนั้นเช่นกัน บาบาเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูกๆ เวลาในยุคเหล็กและความทุกข์ที่ไม่มีชีวิตจำกัดในสิ่งนี้ มีความทุกข์นี้มีความนั้น ผู้ที่รู้คิดจะเข้าใจอย่างรวดเร็วว่าสิ่งที่ท่านพูดนั้นถูกต้อง ลูกเข้าใจเช่นกันว่าเมื่อวานนี้ลูกไม่มีความสุขอย่างมาก ลูกเคยอยู่ท่ามกลางความทุกข์ที่ไม่มีชีวิตจำกัด เวลานั้นลูกกำลังจะไปสู่ความสุขที่ไม่มีชีวิตจำกัด ลูกรู้เช่นกันว่านี่คือยุคเหล็ก อาณาจักรของราวัน หากลูกเข้าใจแต่ไม่สามารถอธิบายให้แก่ผู้อื่นได้แล้วบาก็จะพูดว่าลูกไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เมื่อลูกทำงานรับใช้ก็สามารถกล่าวได้ว่าลูกเข้าใจ และข่าวของงานรับใช้นั้นจะมีการกล่าวถึงในวารสารแต่ละวันบาบาเฝ้าแต่พูดถึงหลายต่อหลายประเด็นที่ง่ายดาย ผู้คนคิดว่ายุคเหล็กนั้นยังคงอยู่ในวัยทารก เมื่อพวกเขาเข้าใจยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่พวกเขาจะสามารถเปรียบเทียบยุคเหล็กนี้กับยุคทองได้ ว่ามีความทุกข์ที่ไม่มีชีวิตจำกัดในยุคเหล็กและความทุกข์ที่ไม่มีชีวิตจำกัดในยุคทอง บอกพวกเขาว่า พ่อให้ความสุขที่ไม่มีชีวิตจำกัดแก่พวกเราลูกๆ ซึ่งเรากำลังบอกพวกท่านถึงสิ่งนั้น ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายสิ่งนี้ได้ ลูกถ่ายทอดประเด็นใหม่ๆ ไม่มีใครจะถามว่าลูกเป็นชาวสวรรค์หรือชาวนรก ลูกๆ ตามลำดับกันไปเช่นกัน ลูกไม่สามารถที่จะจดจำทุกประเด็นได้ ลูกเข้ามาสู่สำนักที่เป็นร่างเมื่ออธิบายแก่ผู้อื่นเป็นดวงวิญญาณที่ได้ยินและซึมซับสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามแม้แต่มหารตีที่ดีบางคนก็ลืมสิ่งนี้ และพวกเขาก็เริ่มที่จะพูดในสภาพของสำนักที่เป็นร่าง สิ่งนี้เกิดขึ้นกับทุกคน พ่อพูดว่า ทุกคนคือผู้เพียรพยายาม ไม่ใช่ว่าลูกทั้งหมดจะพูดขณะที่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ไม่เลย พ่อพิจารณาว่าลูกเป็นดวงวิญญาณและให้ความรู้แก่ลูก อย่างไรก็ตามผู้ที่ป็นพี่น้องเพศชายกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อจะรักษาสภาพนั้นไว้ ดังนั้นลูกๆ ต้องอธิบายว่ามีความทุกข์ที่ไม่มีชีวิตจำกัดในยุคเหล็กและไรความสุขที่ไม่มีชีวิตจำกัดในยุคทอง ขณะนี้เป็นยุคบรรจบพบกัน พ่อชี้หนทางแก่ลูก ไม่ใช่ว่าพ่อจะให้ความสุขแก่ลูก ท่านแสดงหนทางไปสู่ความสุขแก่ลูก ราวันไม่ได้ให้ความทุกข์แก่ลูกเช่นกัน เขาแสดงหนทางที่ผิดๆ แก่ลูกซึ่งเป็น

หนทางไปสู่ความทุกข์ พ่อไม่ได้ให้ทั้งความสุขหรือความทุกข์แก่ลูก ท่านแสดงหนทางไปสู่ความสุขแก่ลูก แล้วลูกแต่ละคนก็ได้รับความสุขตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ท่านไม่ได้ให้ความสุขแก่ลูก โดยการทำตามศรัทธาของพ่อที่ลูกได้รับความสุข พ่อเพียงแต่แสดงหนทางแก่ลูก ราวกับนำลูกไปสู่หนทางของความทุกข์ หากพ่อให้สิ่งใด ทุกคนก็จะต้องได้รับมรดกที่เท่าเทียมกัน พ่อทางร่างแบ่งมรดกของเขา ที่นี้การรับมรดกขึ้นอยู่กับว่าลูกแต่ละคนทำความเพียรพยายามมากเพียงใด พ่อแสดงให้เห็นถึงวิธีที่ง่ายดายอย่างมาก หากลูกทำสิ่งนี้และสิ่งนี้ ลูกก็จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายาม ลูกควรพยายามและประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงสุด ลูกต้องศึกษาเล่าเรียน ไม่ใช่ว่าลูกควรมีทัศนคติของการปล่อยให้ผู้อื่นศึกษาและประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในขณะที่ลูกนั่งลง ไม่เลย ความเพียรพยายามต้องมาก่อนเป็นอันดับแรก ตามละครลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างแน่อน บางคนทำความเพียรพยายามอย่างรวดเร็ว และบางคนก็ทำความเพียรพยายามที่เชื่องช้า ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามของลูก พ่อได้แสดงหนทางแก่ลูกแล้ว พ่อพูดว่า จดจำพ่อ! ยิ่งลูกจดจำพ่อกว่าเท่าไรบาปของลูกก็จะได้รับการปลดปล่อยมากเท่านั้น ลูกไม่ควรที่จะทิ้งความพยายามนั้นไว้กับละคร นี่คือนางสิ่งที่คุณต้องเข้าใจด้วยเช่นกัน ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกนั้นซ้ำรอย ดังนั้นแน่อนไม่ว่าบทบาทใดก็ตามที่คุณเคยเล่นมาก่อนก็ต้องมีการเล่นอีกครั้ง ศาสนาทั้งหมดจะมาอีกครั้งในเวลาของตนเอง ยกตัวอย่างเช่น หากมีชาวคริสต์ยืนนับพันล้านคน, ผู้คนจำนวนมากมายเหล่านั้นก็จะมาอีกครั้งเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา ดวงวิญญาณไม่เคยถูกทำลายและบทบาทของเขาก็ไม่เคยถูกทำลาย นี่คือนางสิ่งที่คุณต้องเข้าใจ ผู้ที่เข้าใจจะอธิบายแก่ผู้อื่นอย่างแน่อน “ให้ท่านทรัพย์สินสมบัติแล้วมันจะไม่มันลดน้อยลง” ลูกจะเฝ้าแต่ซึมซับความรู้และจะเฝ้าแต่ทำให้ผู้อื่นมั่งคั่ง อย่างไรก็ตามหากไม่อยู่ในโชคของลูก แล้วลูกก็คิดว่าตนเองเป็นผู้ที่สิ้นหวัง ครูก็จะพูดว่าหากลูกไม่สามารถถ่ายทอดความรู้นี้ได้แล้วนั่นคือโชคของสถานภาพของลูกก็จะมีค่าเพียงไม่กี่สตางค์เท่านั้น หากไม่อยู่ในโชคของลูก, ลูกจะทำความเพียรพยายามอะไร? นี่คือนางโรงเรียนที่ไม่มีขีดจำกัด ครูทุกคนสอนวิชาของตนเอง เพียงพ่อและลูกๆ เท่านั้นที่รู้วิธีการสอนของพ่อ ไม่มีใครอื่นสามารถรู้สิ่งเหล่านั้น แม้ว่าลูกๆ พยายามอย่างหนักมากที่จะอธิบาย ก็มีน้อยมากที่เข้าใจ สิ่งนั้นไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขา ยิ่งลูกเข้ามาใกล้มากเพียงใดก็จะเป็นสิ่งที่ชัดเจนมากขึ้นเท่านั้นว่าลูกกำลังจะกลับมาฉลาดขึ้น ในเวลานี้พิพิธภัณฑ์และวิทยาลัยทางจิตฯ กำลังจะเปิดขึ้นเช่นกัน ชื่อของลูก “มหาวิทยาลัยทางจิต” นั้นพิเศษสุด รัฐบาลก็จะเห็นสิ่งนี้เช่นกัน บอกพวกเขาว่า มหาวิทยาลัยของพวกเขาเหล่านั้นเป็นไปทางกายภาพ ในขณะนี้ไปทางจิต ผู้ที่เป็นจิตวิญญาณกำลังศึกษาเล่าเรียน ในทั้งวงจรของ 84 ชาติเกิด พ่อทางจิตมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเพื่อสอนลูกๆ ทางจิต เมื่อลูกดูภาพยนตร์ ภาพยนตร์นั้นก็จะซ้ำรอยเหมือนเดิมทุกประการหลังจากสามชั่วโมง วงจรของ 5000 ปีนี้ซ้ำรอยเหมือนเดิมทุกประการเช่นกัน เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ ผู้คนเหล่านั้นก็เชื่อว่าคัมภีร์ของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเท่านั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ลูกไม่ได้มีคัมภีร์ใดๆ พ่อหนึ่งท่านและอธิบายแก่ลูก พ่อไม่ได้ศึกษาคัมภีร์ใดๆ ผู้คนเหล่านั้นอ่านและถ่ายทอดก็ตะ เด็กทารกก็ไม่ได้มีการศึกษามาตั้งแต่ออกมาจากครรภ์ของมารดา สิ่งนี้อยู่ในบทบาทของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดที่จะสอนลูก พ่อให้คำแนะนำตัวของตัวพ่อเอง ไม่มีใครในโลกรู้สิ่งนี้ ลูกก็ร้องเพลงเช่นกันว่าพ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ พวกเขาไม่ได้พูดถึงภพชะตาว่าเขาเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ลักษณะและนารายณ์เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้หรือไม่? ไม่เลย เป็นสิ่งที่มหัศจรรย์ที่มีเพียงพวกเราบราห์มินเท่านั้นที่ให้ความรู้ที่บนพื้นฐานของศรัทธา ในบัญญัติของสิ่งนี้ลูกสามารถอธิบายว่ามีเพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่เป็นลูกของพระชาติบราห์มา ลูกได้กลายเป็นลูกของท่านมาหลายต่อหลายครั้งและจะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง เพียงเมื่อมนุษย์เข้าใจสิ่งนี้เท่านั้นที่พวกเขาจะเชื่อสิ่งนี้ ลูกเข้าใจว่าลูกได้กลายเป็นลูกที่ถูกนำมาเลี้ยงของพระชาติบราห์มาทุกวงจร ผู้ที่เข้าใจก็จะพัฒนาศรัทธาในสติปัญญาด้วยเช่นกัน ลูกจะกลายเป็นเทพโดยที่ไม่ได้กลายเป็นบราห์มินก่อนได้อย่างไร? ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับสติปัญญาของแต่ละคน สิ่งนี้เกิดขึ้นในโรงเรียนบางคนก็ได้ทุนการศึกษาในขณะที่ผู้อื่นสอบตก พวกเขาต้องศึกษาใหม่อีกครั้งตั้งแต่ต้น พ่อพูดว่า หากลูกตกลงไปในกิเลส ทุกสิ่งที่ลูกเคยหามาได้ก็ถูกทำลายและความรู้ก็ไม่สามารถอยู่ในสติปัญญาของลูก สำนักของลูกจะเฝ้าแต่กัดกร่อนลูกอยู่ภายใน ลูกแต่ละคนสำนักถึงบาปที่ลูกได้ทำมาในชาติเกิดนี้ ลูกไม่ได้จดจำบาปใดที่ลูกเคยทำในชาติเกิดก่อนหน้านี้ของลูก ลูกได้เคยทำบาปอย่างแน่อน ผู้ที่เคยเป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ได้กลายเป็นดวงวิญญาณบาป พ่อหนึ่งท่านและอธิบายบัญญัติทั้งหมด มีลูกมากมายที่ลืมสิ่งนี้และไม่ศึกษาเล่าเรียน หากพวกเขาศึกษาเล่าเรียนพวกเขาจะสอนผู้อื่นอย่างแน่อน บางคนที่มีสติปัญญาที่บึกกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่ฉลาด การศึกษานี้ยิ่งใหญ่มา สุริยวงศ์และจันทราวศ์กำลังจะมีการสร้างขึ้นด้วยการศึกษานี้ของพ่อ ผู้คนเหล่านั้นที่ศึกษาในชาติเกิดเดิยวนี้และประกาศสิทธิในสถานภาพของพวกเขาในชาติเกิดเดียวกันนี้ ลูกเข้าใจว่าลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพของลูกในโลกใหม่จากการศึกษานี้ สิ่งนี้อยู่ไม่ไกล เช่นที่ลูกเปลี่ยนเสื้อผ้าของลูก ในท่านองเดียวกันลูกจะทิ้งโลกเก่าและไปสู่โลกใหม่ การทำลายล้างจะเกิดขึ้นอย่างแน่อน เวลานั้นลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่เป็นของโลกลใหม่ และลูกจะต้องละทิ้งเครื่องแต่งกายเก่าของลูกไว้เบื้องหลัง อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้นตามลำดับกันไป ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีจะไปสวรรค์ก่อน ที่เหลือก็จะมาภายหลัง พวกเขาจะไม่

สามารถไปสวรรค์ได้ สาวใช้และคนรับใช้ในสวรรค์จะเป็นผู้ที่ไปเข้าไปในหัวใจของบาบา ไม่ใช่ทุกคนจะไปที่นั่น วิทยาลัยทางจิตลาคำลังเปิดขึ้นในเวลานี้ ทุกคนจะมาและทำความเพียรพยายาม ผู้ที่ฉลาดในการศึกษาเล่าเรียนจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ผู้ที่มีสติปัญญาที่บึกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่ต่ำ เป็นไปได้ที่ใครบางคนที่มีสติปัญญาที่บึกจะสามารถทำความเพียรพยายามที่ดีภายหลัง บางคนที่มีสติปัญญาที่รู้คิดก็พลัดพลั้งตกลงมาด้วยเช่นกัน สิ่งนี้เข้าใจได้จากความเพียรพยายามที่พวกเขาทำ ละครทั้งหมดนี้ดำเนินต่อไป ดวงวิญญาณนำร่างกายมาใช้และเล่นบทบาทของพวกเขาที่นี่ พวกเขาได้รับรางวัลและเล่นบทบาทใหม่ พวกเขาได้กลายเป็นสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สันสการก็บรรจุอยู่ในดวงวิญญาณ ไม่มีใครที่อยู่ภายนอกมีความรู้นี้แม้แต่น้อย เป็นเพียงเมื่อพ่อมาและสอนลูกเท่านั้นที่ลูกได้รับความรู้ ลูกจะสามารถได้รับความรู้ได้อย่างไรหากไม่มีครู? เหล่านั้นคือผู้เลื่อมใสศรัทธา มีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา แม้ว่ามีการเคยได้นิมิตเธอก็ไม่ได้มีความสุข เธอจะไม่ล้มป่วยหรือ? ที่นั่นจะไม่มีประเด็นของความทุกข์ประเภทใดๆ ที่มีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด ในขณะที่ที่นั่นมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ที่นั่นทุกคนมีความสุข ราชาก็มีประสบการณ์ของความทุกข์เช่นกัน ชื่อที่แท้จริงคือดินแดนแห่งความทุกข์ นั่นคือดินแดนแห่งความสุข นี่คือการบรรจบพบกันของความทุกข์อย่างเต็มที่และความสุขอย่างเต็มที่ มีความสุขอย่างเต็มที่ในยุคทองและความทุกข์อย่างเต็มที่ในยุคเหล็ก ความทุกข์ทุกประเภททั้งหมดนั้นกำลังเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เมื่อเวลาผ่านไปความทุกข์ก็จะเพิ่มมากยิ่งขึ้น กฎของความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังจะถล่มลงมา ผู้คนเหล่านั้นใช้เวลาลูกพูดน้อยมาก แม้ว่าพวกเขาจะให้เวลาลูกสองนาที่ จงอธิบายว่าในยุคทองมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดที่ซึ่งพ่อได้ให้ไว้ ลูกได้รับความทุกข์ที่ไร้ขีดจำกัดจากรวัน เวลานี้พ่อพูดว่า จงได้รับชัยชนะเหนือตัณหาราคะแล้วลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก ความรู้จะไม่เคยถูกทำลาย แม้ว่าดวงวิญญาณจะได้ยินเพียงเล็กน้อยเขาก็จะไปสวรรค์ ผู้คนมากมายกลายเป็นปวงประชา มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างราชาและยาจก สติปัญญาของแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน ผู้ที่เข้าใจความรู้และอธิบายแก่ผู้อื่นก็จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่ดี โรงเรียนนี้เป็นโรงเรียนที่ไม่ธรรมดาอย่างที่สุดเช่นกัน! พระเจ้ามาที่นี่และสอนลูก! ศรีกฤษณะคือมนุษย์ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง พ่อพูดว่า พ่ออยู่เหนือคุณธรรมที่สูงส่งและคุณลักษณะที่เป็นเช่นปีศาจ นั่น, พ่อของลูกมาเพื่อสอนลูก มีเพียงจิตวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่สามารถให้ความรู้ทางจิตได้ ความรู้เกี่ยวกับกิตะนี้ไม่ได้ให้โดยผู้มีร่างกายใดหรือเหล่าเทพใดๆ พวกเขาพูดว่า ขอคารวะต่อเทพวิษณุ ดังนั้นใครคือกฤษณะ? เทพกฤษณะคือวิษณุ ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนี้ มีบางคนในบรรดาลูกที่ลืมนี่เช่นกัน หากลูกเองเข้าใจอย่างเต็มที่ ลูกก็ควรอธิบายให้ผู้อื่นได้ เมื่อลูกได้นำข้อพิสูจน์ของงานรับใช้มาที่นี่ ก็สามารถเข้าใจได้ว่าลูกได้ทำงานรับใช้ เหตุนี้เองบาบาพูดว่า อย่าได้เขียนข่าวยิดยาวหรือเย็นเยื่อ เช่นคนนั้นคนนี้กำลังจะมาหรือนี่คือสิ่งที่เขาพูด ไม่มีความจำเป็นต้องเขียนสิ่งนั้น ลูกต้องเขียนสั้นๆโดยย่อ เมื่อเขามาจงดว่าเขานั้นยังอยู่หรือไม่! หลังจากที่เขาเข้าใจความรู้และเริ่มที่จะทำงานรับใช้แล้วลูกจึงเขียนถึงบาบาได้ บางคนก็เขียนข่าวเพียงเพื่อโอ้อวด บาบาต้องการที่จะเห็นผลลัพธ์ของทุกสิ่ง หลายคนมาหาบาบาแต่แล้วก็จากไป จะมีประโยชน์อะไรในสิ่งนั้น? บาบาจะสามารถทำอะไรได้กับพวกเขา? พวกเขาไม่ได้รับคุณประโยชน์และลูกก็ไม่ได้รับเช่นกัน ภารกิจของลูกจะไม่ขยายตัวออกไปด้วยสิ่งนั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตแดกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าปล่อยให้ตนเองสิ้นหวังในสถานการณ์ใดๆ ดูดซับความรู้ด้วยตนเองและให้ทานความรู้แก่ผู้อื่น ลูกต้องปลุกโชคของผู้อื่นด้วยเช่นกัน
2. ในเวลาที่จะพูดกับใคร ก่อนอื่นจงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณแล้วจึงพูดกับดวงวิญญาณนั้น ไม่ควรจะมีสำนึกที่เป็นร่างแม้แต่น้อย จงแจกจ่ายความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดที่ลูกได้รับจากพ่อให้แก่ผู้อื่น

พร: ขอให้ลูกเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจและด้วยสำนึกในรูปร่างดั้งเดิมของลูก จงสัมผัสกับความพอใจและทำให้ผู้อื่นได้สัมผัสกับความพอใจ
นำรูปร่างดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเข้ามาสู่สำนึกของลูกและเมื่อลูกมีความมั่นคงในสำนึกนั้นลูกเองจะอยู่อย่างพอใจและลูกจะสามารถให้ผู้อื่นมีประสบการณ์ของคุณสมบัติพิเศษของความพอใจด้วยเช่นกัน เหตุผลของความไม่พอใจคือการขาดการได้มาซึ่งการบรรลุผลบางอย่าง คติพจน์ของลูกคือ ฉันได้มาซึ่งสิ่งที่ฉันต้องการแล้ว การเป็นของพ่อหมายถึงการประกาศสิทธิในมรดก ดวงวิญญาณที่มีสิทธิ์เช่นนั้นจะเต็มเปี่ยม

คดีพจน์: เสมอและเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจ
เพื่อที่จะกลับมาหัดเทียบกับพ่อ ขอให้มีความเท่าเทียมกันในความเข้าใจ ความปรารถนา และการกระทำ
ของลูก

*** โอม ชานติ ***